

[Gottschalck-Hansen.]

sinuere, at den højtærede minister bevidst gør sig skyld i at komme i konflikt med sandheden, men jeg vil gerne understrege, at ministeren har en ret kort erindring i det foreliggende tilfælde.

Vi plejer ikke — vi, det er altså flertallet af tingets medlemmer, måske alene med undtagelse af det ærede medlem hr. K. B. Andersen — at gengive ordret, hvad der er sagt i udvalgmøderne. Men når ministeren nu drager sandhedskriteriet ind i debatten, synes jeg, jeg må have lov til at sige, at den højtærede minister ordret sagde: dette lovforslag kan ikke behandles som almindelige lovforslag. Det har den højtærede minister sagt inde i udvalgsværelse nr. 4, og det erkender ministeren også, hører jeg. Men konsekvensen heraf må da være den, som jeg her giver udtryk for, at ministeriet har været et ekspeditionskontor, og at folketinget blot har fået sagen til efterretning.

Man kan lægge en divergerende opfattelse til grund for vurderingen af den henstilling, betænkningen indeholder, men den er i det mindste ikke skrevet, fordi man var særlig lykkelig eller tilfreds eller syntes, at det var særlig godt. Jeg må stadig fastholde, at der ligger kritik gemt i den.

Horn: Denne forhandling former sig jo ikke væsentlig anderledes end den, der fandt sted, da man sidste gang behandlede denne sag. Man må vel ikke bruge ordet „komediespil“ her i forhandlingen — det ville ellers dække nogenlunde, hvad der foregår i oppositionen. Man siger — sådan udtrykte det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen det — at man anerkender den virksomhed, som selskabet har drevet, men så kæder man en hel masse ting til — denne gang som for 4 år siden — som bevirker, at man bliver mistænksom, og endelig driver man det til at overlade ansvaret til regeringspartierne og det ærede medlem hr. Jensen-Broby, og så vasker man sine hænder. Sådan var det for 4 år siden, sådan er det altså i dag, og sådan var det ved første behandling.

Når man nu vil foregive — jeg bruger udtrykkelig ordet foregive — at det er noget forfærdelig noget, staten her er ved at indlade sig på, og for anden eller tredje gang forsøger at fremstille det på den måde

over for befolkningen, har jeg vel grund til at spørge: var det ikke rimeligt, om man havde stillet et ændringsforslag, hvorefter staten kom helt ud af dette foretagende? Vi ved jo fra aviserne i går, at der findes ærede medlemmer, i alt fald inden for det konservative folkeparti, der er begyndt at gøre sig forestillinger om, hvordan det kunne foregå, og når man nu har så store betæneligheder, som man har, og som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen dramatiserer, hver gang vi drøfter sagen både her og i udvalget, forekommer det mærkeligt, at man ikke kan anstrenge sig til mere end at sige: stemmer ikke. Hvis man mener, det danske folk løber en risiko, hvorfor så ikke, ærede opposition, sige til befolkningen: det, regeringen og det ærede medlem hr. Jensen-Broby er ved at foretage sig, er ansvarsløst, det må vi fraråde, stemme imod det; at vi ikke kan sejre, er en sag for sig, men vi må fraråde det danske folk at gå ind for denne ordning, og det gør vi ved at stille forslag om, at staten kommer ud af dette her. Det havde været ærligt og redeligt. Når man ikke tager den stilling, har jeg den opfattelse, at det er, fordi det er et taktisk spil, der her skal drives, og som skal bruges sammen med andre ting til at fremstille regeringen som flottenheimer på skatteydernes bekostning, mens man selv er de store spareapostle. Hvis man i dag havde haft en regering udgået af venstre og de konservative, gad jeg vide, om den ville have sagt til SAS: det forslag vil vi ikke have med at gøre, det kan overhovedet ikke fremsættes.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg beklager, at det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen ikke i dag, i modsætning til ellers, er så godt opfattende, at han har forstået mine bemærkninger om pligten til at tale sandhed. Jeg vil understrege, at jeg selvfølgelig mener, at alle har en sådan pligt, men der kan være nogle, der har pligt til at gå i spidsen, og det var det, jeg hentydede til før. Nu har det ærede medlem, selv om han — ja, undskyld jeg siger det — gerne ville slå 7 kors for sig, villet fremstille denne sag som liggende anderledes end den, der foretoges forleden dag, og under hvis behandling han mener at en af socialdemokratiets medlemmer fik